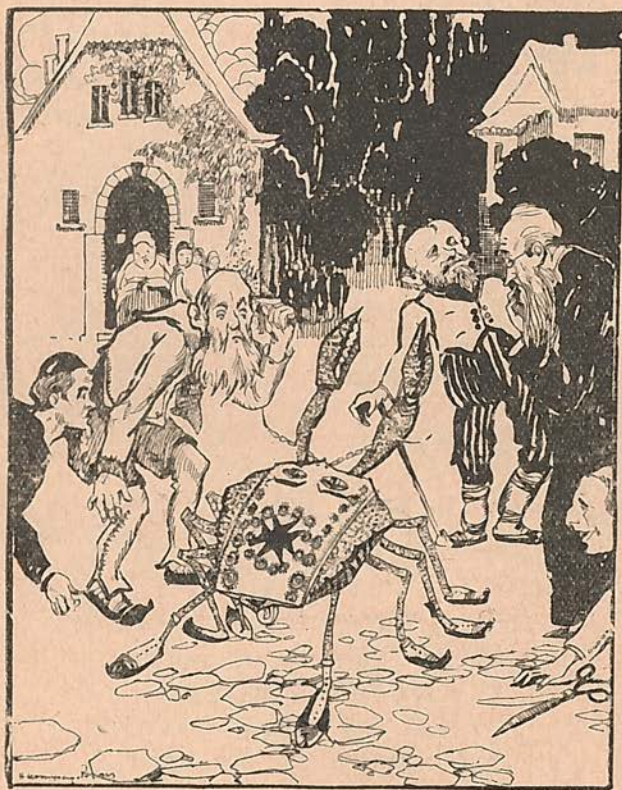

толкова много крака и при това да върви напредъ и назадъ. На улицата се дигналъ голѣмъ шумъ. Събралъ се много народъ, всички искали да видятъ чудното животно. Никой не можалъ да каже, какво е то. Най-после дошелъ и кметътъ. Като го разгледалъ добре, той се обърналъ къмъ събрания народъ и казалъ:

— Знаете ли, че трѣбва да е нѣкой шивачъ. Не виждате ли, че той носи ножици.

И за да се убедятъ въ това, тѣ донесли единъ кжсъ сукно и сложили рака върху сукното. Ракътъ бързо започналъ да пълзи напредъ и назадъ, като навсѣкжде оставялъ следа подире си. Единъ отъ гражданитѣ взелъ ножици и съ тѣхъ рѣзалъ сукното по следата, която ра-кътъ оставялъ. Всички мислѣли, че ра-кътъ, като истин-ски майсторъ-крячъ, ще имъ скрои нѣкоя дреха отъ най-последнята мода, която да имъ служи за образецъ. Така тѣ нарѣзали цѣлото сукно на парчета, за нищо